

În temeiul Deciziei primului-ministru nr. 234/2006 privind numirea domnului Dan Cristian Georgescu în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației,

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, ale art. 36 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 23 alin. (2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. WORLD TELECOM NETWORK S.R.L. ȘI S.C. RCS & RDS S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 11 mai 2007, reclamanta S.C. World Telecom Network S.R.L. (denumită în continuare *WTN*), cu sediul în Timișoara, Str. Palmierilor nr. 13, județul Timișoara, a introdus la Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației (denumită în continuare *ANRCTI*), în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, o sesizare împotriva pârâtei S.C. RCS & RDS S.A. (denumită în continuare *RCS & RDS*), cu sediul în București, Str. Dr. N. Staicovici nr. 73-75, et. 2, sector 5, solicitând prin aceasta obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează *RCS & RDS* în vederea terminării apelurilor, precum și stabilirea tarifelor pentru serviciul de interconectare

În vederea terminării apelurilor în rețelele celor două părți pe baza principiului reciprocității. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRCTI* cu nr. 7/201933/11.05.2007.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura de mediere.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRCTI*

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, președintele *ANRCTI*, prin Decizia nr. 1937/2007, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *WTN* și *RCS & RDS* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de președinte;
- doamna Mihaela-Alexandra Mereuță, consilier juridic, Serviciul Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Cosmin-Gabriel Stanciu, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, părțile au fost invitate la data de 30 mai 2007 la sediul central al *ANRCTI* din București, B-dul Libertății nr. 14, sector 5, pentru dezbaterile litigiului în cadrul procedurii de mediere. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 30 mai 2007 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRCTI* cu nr. 7/314101/22.06.2007.

Având în vedere că părțile nu au ajuns la o înțelegere în termen de 30 de zile de la data sesizării *ANRCTI*, în temeiul dispozițiilor art. 18 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 părțile au fost invitate la data de 23 august 2007 la sediul central al *ANRCTI*, în vederea dezbaterii litigiului în cadrul procedurii contencioase. În cadrul acestei întâlniri, în temeiul prevederilor art.136 din Codul de procedură civilă, *Comisia* a invocat excepția de inadmisibilitate a sesizării *WTN* și, după ce a pus această excepție în discuția părților, a admis-o. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 23 august 2007 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRCTI* cu nr. 7/203502/28.08.2007.

La data de 3 septembrie 2007, în temeiul dispozițiilor art. 20 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, *Comisia* a comunicat părților soluția preliminară privind litigiul dintre *WTN* și *RCS & RDS*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

Având în vedere că niciuna dintre părți nu a transmis cerere de reanalizare a soluției preliminare, după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art. 21 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 *Comisia* a considerat procedura finalizată.

La data de 20 septembrie 2007, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRCTI* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *WTN* și *RCS & RDS*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, reclamanta a prezentat demersurile întreprinse în vederea inițierii și negocierii unui acord de interconectare cu rețeaua de telefonie fixă operată de *RCS & RDS*. Astfel, reclamanta a precizat că, la data de 17 aprilie 2007, a transmis părâtei o solicitare în acest sens, solicitare rămasă însă fără răspuns. Ca urmare, la data de 27 aprilie 2007 *WTN* a revenit cu o nouă adresă, reiterând solicitarea de încheiere a unui acord de interconectare, însă nici de această dată nu a primit vreun răspuns.

De asemenea, reclamanta a precizat că imposibilitatea utilizatorilor celor două rețele de a comunica între ei îi produce prejudicii atât financiare, cât și de imagine.

În ceea ce privește soluția tehnică de interconectare, având în vedere că ambele părți sunt interconectate în centrala S.C. Romtelecom S.A. din Timișoara, *WTN* a propus interconectarea indirectă prin intermediul serviciului de tranzit oferit de acest furnizor, întrucât această modalitate nu ar presupune resurse tehnice suplimentare semnificative pentru niciuna dintre părți.

Referitor la tarifele pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele celor două părți, estimând un trafic lunar între cele două rețele în cuantum de maxim 20.000 de minute, reclamanta a propus aplicarea principiului reciprocității, arătând că situația de fapt din speță este similară cu cea din litigiul dintre S.C. Intersat S.R.L. și *RCS & RDS*, ce a fost soluționat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 2302/2006. *WTN* și-a manifestat disponibilitatea de a accepta practicarea unor tarife în valoare de 1,2 Eurocenți/minut în orele de vârf și 0,7 Eurocenți/minut în afara orelor de vârf.

B. Susținerile părâtei

În răspunsul său la sesizarea *WTN*, *RCS & RDS* și-a manifestat disponibilitatea de a negocia un acord de interconectare cu reclamanta, arătând că nu a primit solicitări din partea utilizatorilor săi privind posibilitatea de a iniția și primi apeluri din partea utilizatorilor *WTN*.

În ceea ce privește soluția tehnică de interconectare, părâta a propus interconectarea directă în spațiul său situat în clădirea „Forum 2000”, solicitând reclamantei să suporte costurile aferente. În cadrul dezbaterilor, *RCS & RDS* a precizat că nu agreează soluția interconectării indirecte prin intermediul serviciului de tranzit oferit de S.C. Romtelecom S.A. propusă de *WTN*, susținând că aceasta nu este competitivă din punct de vedere financiar, deoarece ar presupune costuri suplimentare ce ar urma să se reflecte în tarifele percepute utilizatorilor finali.

III. Competența ANRCTI

Potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, una dintre funcțiile *ANRCTI* este aceea de organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe

piețele acestor servicii, iar, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, „Art. 36. – (1) *În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice sau de către ANRCTI în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANRCTI în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANRCTI soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) *Decizia emisă de președintele ANRCTI, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ [...].”*

Așadar, ANRCTI are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice, iar, potrivit acestor dispoziții legale, competența sa materială este limitată la soluționarea litigiilor născute în legătură cu obligațiile impuse furnizorilor prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002 sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori de către ANRCTI în conformitate cu aceste dispoziții. În consecință, în cazul în care un litigiu este ocazionat de încălcarea de către un furnizor doar a unor obligații de drept comun, fără să se încalce și obligații specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, litigiul nu este de competența ANRCTI și urmează a fi soluționat potrivit normelor de drept comun, în acest sens fiind și practica autorității.

Obligațiile specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice sunt acelea impuse fie direct, prin dispozițiile legislației primare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 și celelalte acte normative din domeniul comunicațiilor electronice), fie indirect, prin dispozițiile legislației secundare elaborate de către ANRCTI. În ceea ce privește acest din urmă caz, ca regulă, ANRCTI poate impune obligații în sarcina furnizorilor numai după parcurgerea obligatorie a următoarelor etape:

a) identificarea piețelor relevante specifice (de gros sau cu amănuntul), în conformitate cu prevederile Recomandării Comisiei Europene 2003/311/CE privind piețele relevante ale produselor și serviciilor din sectorul comunicațiilor electronice susceptibile de a fi reglementate *ex ante* în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul comun de reglementare a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;

b) desemnarea pe piețele unde nu există concurență efectivă a furnizorilor cu putere semnificativă pe aceste piețe, potrivit prevederilor Instrucțiunilor Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață;

c) impunerea, în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață, a uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute la art. 9-13 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor de gros, respectiv la art. 15, 16 și 18 din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor cu amănuntul.

Pe de altă parte, art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 instituie o excepție de la regula generală conform căreia obligații specifice în ceea ce privește accesul și interconectarea pot fi impuse doar operatorilor cu putere semnificativă în conformitate cu prevederile art. 8 din același act normativ și ale Capitolului V – „Reguli aplicabile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002.

Potrivit prevederilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, în calitatea sa de autoritate de reglementare, în vederea asigurării unui mediu concurențial, *ANRCTI* are atribuția generală de a lua toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării în condiții adecvate, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și maximizării beneficiului utilizatorului final, putând stabili în acest caz și condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul.

În aplicarea prevederilor legale menționate mai sus, *ANRCTI* poate impune obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali. Obligațiile astfel impuse trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

Căile procedurale prin care *ANRCTI* poate lua aceste măsuri sunt stabilite de prevederile art. 5 alin. (5), astfel: fie din proprie inițiativă sau la cererea unui furnizor, cu respectarea procedurilor prevăzute la art. 34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 (consultare publică națională și notificarea Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre), fie, în cazul în care în urma negocierilor dintre furnizori nu se poate ajunge la încheierea unui acord, la cererea oricăreia dintre părțile implicate, cu respectarea procedurii prevăzute la art. 36 din același act normativ (procedura de soluționare a litigiilor).

Așadar, din coroborarea dispozițiilor art. 5 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 și ale art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, rezultă că, în cazul în care *ANRCTI* este investită cu soluționarea unui litigiu în materia accesului și interconectării, competența ei materială este stabilită de prevederile art. 36, astfel cum au fost prezentate mai sus. Prin urmare, în cadrul soluționării unui astfel de litigiu, autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi, ci este abilitată să stabilească exclusiv acele condiții care sunt în legătură cu obligații de drept public impuse anterior în una din cele două modalități arătate mai sus.

Atât în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață în conformitate cu prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 și ale Capitolului V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, cât și în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor care controlează accesul la utilizatorii finali în conformitate cu prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, *ANRCTI* are obligația de a parcurge procedurile stabilite la art. 34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 50, deciziile de soluționare a litigiilor sunt exceptate de la procedura de consultare publică și, pe cale de consecință, și de la procedura notificării Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre, rezultă că autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor.

Așadar, din punct de vedere procedural, în ceea ce privește sesizările furnizorilor care solicită luarea de către *ANRCTI*, în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor, a unor măsuri

În temeiul dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 ce constau în impunerea unor obligații noi în sarcina unor furnizori, acestea vor fi respinse, însă *ANRCTI* urmează a analiza măsurile solicitate, care vor putea fi dispuse numai cu respectarea procedurilor de consultare publică și de notificare a Comisiei Europene și autorităților de reglementare din statele-membre.

În concluzie, în ceea ce privește sesizarea *WTN*, prin care a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, obligarea *RCS & RDS* la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează *RCS & RDS* în vederea terminării apelurilor, precum și stabilirea tarifelor pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele celor două părți pe baza principiului reciprocității, având în vedere considerentele expuse și faptul că, la data introducerii sesizării, pârâta nu avea obligații impuse în niciuna dintre modalitățile prezentate, aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

**FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI
TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI DECIDE:**

Respinge ca inadmisibilă sesizarea introdusă de S.C. World Telecom Network S.R.L., cu sediul în Str. Palmierilor nr. 13, Timișoara, jud. Timișoara, împotriva S.C. RCS & RDS S.A., cu sediul în București, Str. Dr. Staicovici nr. 73-75, et. 2, sector 5, privind obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie fixă pe care o operează S.C. RCS & RDS S.A. în vederea terminării apelurilor, precum și stabilirea tarifelor pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor în rețelele celor două părți pe baza principiului reciprocității.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologie Informației.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 27 septembrie 2007
Nr. 3.129